

Prisiminimai apie 1991 metų sausio įvykius

Prieš 30 metų, 1991-ųjų sausio 13-ąją įvykęs taikus Lietuvos žmonių pasipriešinimas sovietų valstybės bandymui jėga palaužti Lietuvos žmonių ryžtą parodė, kad mes tvirtai apsisprendėme būti laisvi.

Tą baisią naktį žuvo 14 nekaltų žmonių, daug sužeistų. Bet jie sustabdė tankus, be ginklų. Drąsiai stovėjo, nors niekas negalėjo būti tikras kuo visa tai baigsis.

Tos išbandymų dienos bus amžiams įrašytos atmintyje, istorijoje ir žmonių širdyse. Sausio 13-oji Lietuvai atvėrė kelius į laisvę, laisvą žodį, laisvę būti savimi. Didžiuojusi mūsų jaunimu, kuris, esant reikalui, stotų ginti savo Tėvynės. Jie toliau tęsia tėvų, senelių iškovotą laisvės kelią savo darbais, mokslo pasiekimais.

Po trijų dešimtmečių kai kurios tų dienų įvykių detalės nutolsta, tačiau kiekvienais metais minint šią dieną jas atgaivina to meto nuotraukos, ten buvusių žmonių prisiminimai. Rodosi, ta žmonių dvasinės vienybės, brolybės, ryžto dvasia sukuria kažką tokio nežemiško.

Ten stovėdamas prieš tankus dažnas jautė mirties artumą, bet jų maldos, giesmės, tikėjimas, tas teisumo jausmas buvo didžiausia mūsų jėga, kuria įveikėme agresorių prievartą. Kasmet žmonės susitikdami tose įsimintinose vietose prisimena ir dega žvakutes, liūdydami kokia brangi ši diena. Ir mes nepamiršime kodėl esame laisvi.

Žydėk ir klestėk mūsų LIETUVA!

Stefanija Gintautienė
2021 m.